

Sygn. akt IV P 150/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lipca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący : SSR Maja Snopczyńska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 lipca 2017 roku w Ś.

sprawy z powództwa **M. W.**

przeciwko (...) S.A. w Ś.

o zapłatę kwoty 5.714,00 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w Ś. na rzecz powoda M. W. kwotę 2.926,67 zł brutto (dwa tysiące dziewięćset dwadzieścia sześć złotych i sześćdziesiąt siedem groszy) tytułem należności pracowniczych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 05 sierpnia 2016 roku do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. nakazuje stronie pozwanej (...) S.A. w Ś. uiścić na rzecz Skarbu Państwa Sąd Rejonowy w (...)kwotę 147,00 zł tytułem opłaty od pozwu, od której powód był ustawowo zwolniony;

IV. koszty postępowania w pozostałym zakresie wzajemnie znosi;

UZASADNIENIE

Powód M. W. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) SA w Ś. kwoty 5700 tytułem wynagrodzenia za uczestnictwo w kursach na manewrowego i ustawiacza, argumentując, że kursy odbywały się w dni wolne od pracy i został na nie skierowany przez pracodawcę.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu wskazała, że brak jest podstaw prawnych do zasądzenia dochodzonych należności, powołując się na brzmienie przepisu art. 128 § 1 kp oraz art. 80 kp. Ponadto podniosła, że zarządzeniem Prezesa Zarządu ustalono, że dni 12 grudnia 2015 roku, 9 stycznia o 23 stycznia 2016 roku były dniami pracującymi i powodowi, mimo iż w tych dniach przebywał na szkoleniu wypłacono normalne wynagrodzenie, zaś w dniach 13, 20 i 27 lutego 2016 roku powód przebywał na zwolnieniu lekarskim i z tego tytułu otrzymał wynagrodzenie chorobowe. Jednocześnie pozwana wskazała, że hipotetyczna kwota należności, jaka mogłaby przysługiwać powodowi za nierozliczone trzy dni to kwota 878 złotych brutto.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny :

Powód M. W. zatrudniony był u pozwanego w okresie od dnia (...) roku początkowo na stanowisku manewrowego – pomocnika maszynisty kolejowego, a z dniem 1 maja 2016 roku na stanowisku ustawiacza.

Do dnia 31 stycznia 2015 roku powód zatrudniony był w (...) Sp. z o.o. we W. jako operator wózka podsuwnicowy.

Dowód:

- akta osobowe powoda – w załączeniu;
- zaświadczenie o wynagrodzeniu z dnia 29.08.2016r. k. 16;
- przeniesienie z dnia 22.04.2016r. k. 113.

W okresie zatrudnienia pozwany polecił powodowi obowiązkowy udział w szkoleniach na stanowisko manewrowego oraz ustawiacza i manewrowego.

Kurs na stanowisko manewrowego odbywał się w okresie od 31 stycznia do 28 marca 2015 roku w godzinach od 8.00 do 15.25 w następujących dniach w soboty : 31 stycznia, 7 lutego, 21 lutego, 28 lutego, 7 marca, 14 marca, 21 marca i 28 marca oraz w niedziele: 15 lutego i 1 marca. Powód obecny był na wszystkich zajęciach za wyjątkiem dnia 1 marca 2015 roku.

Kurs na stanowisko ustawiacza i manewrowego odbywał się w okresie od 12 grudnia 2015 roku do 5 marca 2016 roku w godzinach od 8.00 do 15.25 w następujących dniach w soboty: 12 i 19 grudnia 2015 roku, 9 i 23 stycznia 2016 roku, 6, 13, 20 i 27 lutego 2016 roku i 5 marca 2016 roku oraz w piątek w dniu 29 stycznia 2016 roku. Powód był obecny na wszystkich zajęciach.

Dowód:

- dokumenty związane z delegacją i dotyczące rozliczeń delegacji – k. 35-49, 99-110;
- ewidencja czasu pracy powoda – k. 50-53;
- listy płac i wynagrodzeń – k. 54-63;
- dziennik zajęć kursu na stanowisko ustawiacza i manewrowego – k. 85;
- dziennik zajęć kursu kwalifikacyjnego na stanowisko manewrowego – k. 118;
- zeznania powoda – e protokół z dnia 28.10.2016r. k. 33.

W okresie od 10 marca do 16 marca 2015 roku i od 10 lutego do 2 marca 2016 roku powód przebywał na zwolnieniu lekarskim.

W dniach 26 października i 30 listopada 2015 roku Prezes Zarządu (...) S.A. wydał zarządzenia, w których ustalił, że dni 12 grudnia 2015 roku, 9 stycznia i 23 stycznia 2016 roku będą dniami roboczymi.

Dowód:

- akta osobowe powoda – w załączeniu;
- zarządzenie nr (...) z dnia 26.10.2015r. oraz nr (...) z dnia 30.11.2015r. - k. 17,18

Pismem z dnia 29 kwietnia 2016 roku powód wypowiedział stronie pozwanej umowę o pracę z zachowaniem dwutygodniowego okresu wypowiedzenia, który upłynął w dniu 14 maja 2016 roku.

Dowód:

- akta osobowe powoda – w załączeniu;

W tak ustalonym stanie faktycznym**Sąd zważył:**

W ocenie Sądu powództwo częściowo zasługuje na uwzględnienie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności w oparciu o zeznania powoda M. W., jak również dokumenty zgromadzone w aktach sprawy. Sąd dał wiarę powyższym dowodom w takim zakresie w jakim każdy z nich stanowił podstawę dokonania ustaleń faktycznych w sprawie.

Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w szczególności z dzienników zajęć kursu kwalifikacyjnego na stanowisko ustawiacza i manewrowego oraz na stanowisko manewrowego sporządzonych przez podmiot prowadzący kursy, powód uczestniczył w obu tych kursach w okresie od 31 stycznia do 28 marca 2015 roku i od 12 grudnia 2015 roku do 5 marca 2016 roku w godzinach od 8.00 do 15.25, przy czym zajęcia te odbywały się w większości w dni wolne od pracy (soboty). Powód odbył najpierw kurs kwalifikacyjny na stanowisko manewrowego, który trwał w okresie od 31 stycznia do 28 marca 2015 roku, przy czym na dziesięć spotkań, które odbyły się w sobotę, powód obecny był na dziewięciu. Natomiast na kursie na stanowisko ustawiacza i manewrowego odbywającego się w okresie od 12 grudnia 2015 roku do 5 marca 2016 roku, powód obecny był na wszystkich zajęciach, przy czym szkolenie z dnia 29 stycznia 2016 roku odbyło się w piątek, tj. w godzinach pracy powoda.

Wskazać również należy, że w trakcie szkoleń przypadających w dniach 14 marca 2015 roku, 13, 20 i 27 lutego 2016 roku, na których odnotowano obecność powoda, M. W. przebywał na zwolnieniu lekarskim i z tego tytułu wypłacono mu zasiłek chorobowy. Ponadto dni 12 grudnia 2015 roku, 9 stycznia i 23 stycznia 2016 rok przypadające w soboty były dniami roboczymi, zgodnie z zarządzeniami Prezesa Zarządu pozwanej. Nie uszło również uwadze Sądu, że powód w dniu 31 stycznia 2015 roku pomimo obecności na kursie pozostawał w zatrudnieniu u innego pracodawcy, a mianowicie w (...) Sp. z o.o. we W., a w związku z tym nieuprawnione jest jego żądanie zapłaty wynagrodzenia od pozwanego.

Zgodnie z definicją czasu pracy zawartą w art. 128 § 1 kp czasem pracy jest czas, w którym pracownik pozostaje w dyspozycji pracodawcy w zakładzie pracy lub w innym miejscu wyznaczonym do wykonywania pracy. Oznacza to, że pozostawianie pracownika w dyspozycji pracodawcy oznacza faktyczną gotowość do świadczenia pracy. Nie pozostaje w dyspozycji pracodawcy pracownik, który nie znajduje się w wyznaczonym przez pracodawcę miejscu do wykonywania pracy oraz pracownik, który wprawdzie znajduje się w miejscu wyznaczonym przez pracodawcę, ale w stanie uniemożliwiającym wykonywanie pracy.

Zdaniem Sądu czas powoda spędzony na kursach kwalifikacyjnych w w/w okresie winien być zaliczony do czasu pracy powoda, skoro pracodawca wydał mu polecenie uczestnictwa w tych szkoleniach, które to odbywały się w dni wolne od pracy. Wprawdzie powód nie wykonywał w tych dniach pracy na rzecz pracodawcy, to niewątpliwie przebywał w miejscu, do którego został skierowany przez pracodawcę, tym samym wykonując polecenie pozwanego. Tym bardziej, że na wyjazdy powód otrzymywał polecenie delegacji.

W tym miejscu wskazać należy, że zgodnie z art. 100 kp pracownik zobowiązany jest stosować się do poleceń przełożonych związanych z pracą. Niewątpliwie odnosi się to również do poleceń, które dotyczą obowiązkowego udziału w szkoleniu, nawet jeżeli szkolenie organizowane jest w dniu wolnym od pracy. W doktrynie wyrażony jest pogląd, że wliczanie czasu spędzonego na szkoleniach do czasu pracy powinno być uzależnione od polecenia pracownikowi wzięcia udziału w organizowanych przez pracodawcę szkoleniach, jak również od charakteru takich szkoleń. Przyjąć zatem należy, że podstawowym kryterium zaliczania lub niezaliczania czasu poświęconego

szkoleniom do czasu pracy powinno być polecenie służbowe, przy czym za czas pracy powinno być uznane każde szkolenie, w którym uczestnictwo pracownika wynikało z polecenia służbowego wydanego przez przełożonego.

Ponadto jeżeli szkolenia podnoszące kwalifikacje są ściśle związane z pracą oraz z nabyciem umiejętności wymaganych wyłącznie do pracy u danego pracodawcy, wliczane są do czasu pracy (por. wyrok Sądu Najwyższy z dnia 25 stycznia 2005 r., sygn. akt I PK 144/04).

W przypadku uznania, że czas szkolenia należy w danej sytuacji uznać za czas pracy, pracownik powinien otrzymać odpowiednie wynagrodzenie.

Analizując całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, iż powodowi należy się wynagrodzenie za następujące dni wolne od pracy: 7, 15, 21, 28 lutego 2015 roku, 7, 21, 28 marca 2015 roku, 12 grudnia 2015 roku oraz 9 i 23 stycznia 2016 roku, łącznie za 10 dni.

Dokonując wyliczeń, Sąd przyjął zgodnie ze stanowiskiem pozwanego wyrażonym w odpowiedzi na pozew, że kwota należności za trzy dni wynosi 878 zł brutto (tj. 292,66 zł brutto za 1 dzień).

Biorąc powyższe okoliczności pod uwagę, Sąd zasądził od strony pozwanej (...) S.A. w Ś. na rzecz powoda M. W. kwotę 2.926,67 zł brutto tytułem należności pracowniczych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 5 sierpnia, tj. od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, o czym orzeczono jak w punkcie I wyroku, zaś dalej idące powództwo oddalono (punkt II wyroku).

O obowiązku zwrotu kosztów sądowych (punkt III wyroku) orzeczono na podstawie art. 113 ust. 1 w zw. z art. 96 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Orzeczenie o kosztach postępowania w pozostałym zakresie (punkt IV wyroku) oparto na przepisie art. 100 kpc, biorąc pod uwagę wynik sprawy.